

SREČA JE ČUDOVITA JED, 12. Nedelja med letom - C

V neki knjižici je proti koncu zapisana tale misel: "Sreča je čudovita jed: čim bolj jo deliš, tem več je imaš."

Ta misel je "prevod" Jezusovih besed v današnjem evangeliju: "Kdor hoče svoje življenje rešiti, ga bo zgubil; kdor pa svoje življenje zgubi zaradi mene, ga bo rešil." Radi bi rešili svoje življenje, radi bi se rešili trpljenja, radi bi jo odnesli čim bolj poceni; toda po tej poti ne bomo prišli daleč, ker je to pot sebičnosti, smrti. Če pa svoje življenje zastavimo za brate in sestre, za Jezusa Kristusa, ki živi v njih, bomo najbrž za marsikaj prikrajšani, pridobili pa si bomo polnost življenja. Smisel človekovega življenja je: dajati, osrečevati in umirati lastni sebičnosti.

"Nikar se ne poročaj zato, da boš srečen," sem bral v neki knjigi za mladoporočence, "poroči se zato, da boš osrečeval." Poglejmo malo okoli sebe. Ali so naši krščanski zakonci res pripravljeni pozabljati nase in živeti za drugega? Kjer v možu, ženi ni tega prepričanja, ne more biti globoke in trajne zakonske sreče. Kjer tega ni v starših, tudi otroci ne morejo imeti duha darovanja.

Pred leti je bilo v Logu pri Vipavi romanje duhovnikov, redovnikov in redovnic ter njihovih staršev. Pri maši je bila poudarjena misel, da se je treba za duhovne poklice zahvaliti staršem, ki so otrokom s svojim zgledom pokazali, da se je za srečo v življenju treba znati darovati. Najprej tako, da otroka sprejmeš. To je že žrtev, ki pa obrodi veliko veselje, če gledamo nanjo z Božjimi očmi. Potem je treba otroke vzgajati tako, da vidijo: ni vse vsakdanji kruh, standard človeka ne more zadovoljiti, saj je ustvarjen za nekaj višjega. Mnogi starši v svoji veliki ljubezni do otrok pozabljajo svoje ljubljence vzgajati za srečo v življenju. Izpolnijo jim vse muhe, ne vzbudijo pa v njihovih srcih smisla za darovanje, za ljubezen do sočloveka, ki edina prinese srečo ter življenju daje polnost in smisel.

Ko bi bil človek žival, bi veljala modrost, ki je danes na mnogih ustih: "Uživaj, kolikor moreš, saj je življenje tako kratko! Z odprtimi rokami sprejmi, kar ti življenje ponuja!" Toda človek ni žival, temveč je Božji otrok, in če hoče biti srečen, se mora ravnati po Božji modrosti – po nespameti, norosti križa. Da, prava sreča se množi z razdajanjem.